

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/227/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312210138
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5312210138.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa - POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi - Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 6C/129/2012-50 zo dňa 28.1.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ dňa 27.9.2012 domáhal od odporcu náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 550 eur. V dôvodoch rozhodnutia súd poukazuje na tvrdenie navrhovateľa, že: 1/ uplatnené nároky mali vzniknúť z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Čadca, ktorý nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 5850542 dlžníkom H. Z. 2/ že súd poverenie nevydal v zákonnej 15.dňovej lehote, ale stalo sa tak s omeškaním viac ako 10 mesiacov.

Okresný súd pri právnom posúdení veci postupoval podľa § 3 ods. 1 písm. a/ a d/, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1,2, § 9 ods. 1,2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Vychádzal aj z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.6.2010. Konštatoval, že podľa označeného ustanovenia lehota 15 dní pre vydanie poverenia neplatí, ak ide o exekučný titul podľa 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku, teda tak, ako tomu bolo v posudzovanej veci. Exekučným titulom totiž bol rozsudok rozhodcovského súdu. Okresný súd z obsahu spisu 10Er/530/2009 (po stotožnení zodpovedá spisu Ex 7901/2009 označeného navrhovateľom v návrhu podľa spisovej značky súdneho exekútora) zistil, že žiadosť exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 25.9.2009, súd poverenie na vykonanie exekúcie vydal 21.1.2010 po tom, ako žiadal Stály rozhodcovský súd o zapožičanie spisu SR 14155/2008. Vychádzajúc z obsahu exekučného spisu okresný súd konštatoval nepravdivosť tvrdenia navrhovateľa, pretože poverenie na vykonanie exekúcie súd vydal po 4 mesiacoch od podania žiadosti exekútorom. Navyše vzhľadom na exekučný titul - rozhodcovský rozsudok - nebolo povinnosťou súdu vydať poverenie exekútorovi v lehote 15 dní od doručenia takejto žiadosti.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím je podľa názoru okresného súdu, vychádzajúc z právnej úpravy zák. č. 514/2003 Z.z. „osobitnou zodpovednosťou“ ide o zodpovednosť objektívnu (§ 3 ods. 2 právneho predpisu) čo znamená, že všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne, stačí, že nie je splnená iba jedna podmienka, zodpovednosť za škodu nevznikne. Základným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú: 1/ porušenie právnej povinnosti orgánom verejnej moci, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí alebo v nesprávnom úradnom postupe, 2/ vznik a existencia škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom, 3/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, ktorá porušením povinnosti vznikla. V súdnej veci navrhovateľ nepreukázal prvú zákonnú podmienku zodpovednostného vzťahu - existenciu nesprávneho úradného postupu, navyše, nepreukázal ani existenciu nezákonného rozhodnutia. Napriek tejto konštatácii súd nad rámec svojich povinností sa vyjadruje k otázke škody, majetkovej ujmy (na strane 12, 13 rozsudku), príčinnej súvislosti medzi porušením právnych povinností a škodou, a to v tej súvislosti, aké náležitosti sa vyžadujú pri preukázaní uvedených podmienok.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. nepriznal súd odporcovi náhradu trov konania, pretože si ich odporca (úspešná procesná strana v konaní) neuplatnil.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia, žiadal vrátiť vec na opätovné prejednanie. Poukázal na koncepciu spravodlivého súdneho konania zahrňujúceho právo na kontradiktórne konanie a v danej spojitosti vytýkal súdu, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť vyjadriť sa k týmto dôkazom ako i k tvrdeniam odporcu, nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Za takejto situácie došlo podľa odvolateľa k degradácii zásady kontradiktórnosti konania.

Namietal, že súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Vychádzal z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval § 101 ods. 2 O.s.p., a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že on trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní. Okresný súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či sú listiny založené v exekučnom spise. Odvolateľ zdôraznil, že pokiaľ odporca nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie. Označil meritórne rozhodnutie za predčasné aj z dôvodu, že konajúci súd nevyčkal právoplatnosť rozhodnutia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, proti ktorému podal (tiež) odvolanie.

Navrhovateľ (opakovane) poukázal na svoje tvrdenia o tom, že konajúceho sudcu bolo potrebné z rozhodovania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v jeho očiach a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Uvedené rozhodnutie krajského súdu bolo podľa odvolateľa vydané v rozpore s ustálenou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach, zároveň je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu SR, Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd.

Podľa odvolateľa okresný súd v spojitosti s uplatnenou majetkovou škodou odignoroval všetky jeho tvrdenia o vzniku majetkovej škody, ktorá mu vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje, v tejto časti považuje rozhodnutie súdu za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Nie je z odôvodnenia rozsudku zrejmé, akou úvahou súd dospel k jednoznačnému presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla. Nakoľko skutkový základ v danej veci je jedinečný, považuje navrhovateľ za neakceptovateľný stav, keď súd svoje rozhodnutie odôvodní úplne rovnakými vetami ako v iných svojich rozhodnutiach, v rámci ktorých vystupuje identický navrhovateľ a odporca.

On (odvolateľ) nesúhlasí ani s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti zapríčinil dlžník - povinný. Dlžník totiž nemôže byť zaťažený plnením náhrady nákladov tam, kde tieto vznikli z iného právneho titulu než je výkon exekúcie pre nezaplatenie pohľadávky veriteľovi. Pravým právnym titulom v danej veci je nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Zopakoval, že nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady z dôvodov

nutnosti ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií. V konaní pred súdom však hodlal prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil, predložiť dôkaz o výške majetkovej škody, súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, jeho nepoučil podľa § 120 ods.4 O.s.p., navyše množstvo dôkazov vzniklo po podaní žaloby, pretože aj po podaní žaloby škoda ďalej narastá.

V spojitosti s uplatnenou nemajetkovou ujmou podľa navrhovateľa súd vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Rozhodnutie prvostupňového súdu preto považuje navrhovateľ za vnútorne rozporné, nakoľko súd na jednej strane zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, pričom pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadny objektívny, udržateľný a ospravedlňujúci dôvod, na druhej strane však porušenie práva nekonštatoval a svoje rozhodnutie nevysvetlil. Namiesto toho súd analyzuje okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a tieto okolnosti vydáva za odôvodnenie svojho rozhodnutia.

Odvolateľ argumentuje ďalej, že konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci (súdom/vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Preto on podáva odvolanie aj proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, pričom v čase podania odvolania nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Dôsledok správania súdu kedy predbehol vydaním meritórneho rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodovania o otázke nestrannosti sudcu, zakladajú porušenie jeho práva na súdnu ochranu, osobitne mária jeho možnosť konať pred súdom, preto meritórne rozhodnutie je prinajmenšom predčasné.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu i z dôvodov daných v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a aplikáciou postupu podľa § 156 ods.3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. a 214 ods. 2 O.s.p. (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Treba súhlasiť s odvolateľom, že právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je neoddeliteľnou súčasťou základného práva účastníka konania na spravodlivý súdny proces, resp. ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu. V posudzovanej veci z hľadiska obsahových náležitostí rozhodnutia dá sa konštatovať, že okresný súd dáva účastníkom konania odpovede na tie zásadné otázky, z ktorých pri posudzovaní návrhu navrhovateľa vychádzal. Pre odvolací súd bolo prioritne významné, že súd prvého stupňa vychádzal z dôkazu, na ktorý navrhovateľ v návrhu na začatie konania sa odvoláva. Uvedeným dôkazom bol spis označený navrhovateľom podľa spisovej značky evidovania spisu u súdneho exekútora, označený spis okresný súd stotožnil, pripojil pre účely aktuálneho konania, a je jednoznačné, že navrhovateľ namieta nesprávny úradný postup súdu v exekučnom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 10Er/530/2009. Z obsahu tohto pripojeného spisu má krajský súd preukázané, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie okresnému súdu doručil 25.9.2009. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 14155/08 vydaný dňa 13.5.2009 Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava, na základe ktorého vymáha navrhovateľ (v exekúcii oprávnený) svoju pohľadávku od dlžníka - H. Z., vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. 5850542 uzatvorenej dňa 26.3.2008. Okresný súd požiadal dňa 28.10.2009 Stály rozhodcovský súd o zapožičanie rozhodcovského spisu (sp. zn. SR 14155/08) a vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 21.1.2010. Z obsahu exekučného spisu bez akýchkoľvek pochyb je ďalej preukázané, že súdny exekútor vrátil súdu poverenie na vykonanie exekúcie dňa 25.10.2011 z dôvodu, že exekučné konanie bolo ukončené vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie.

Navrhovateľ tvrdil, že okresný súd o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol s omeškaním viac ako 10 mesiacov, vykonané dokazovanie preukázalo, že ide o skutkové tvrdenie nepodložené, nepravdivé, keďže k vydaniu poverenia exekučným súdom došlo približne v lehote cca 4 mesiace od doručenia žiadosti. V medziobdobí okresný súd vykonal súvisiaci úkon, ktorý bezprostredne súvisel s postupom vydania poverenia. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok

vydaný v spotrebiteľskej veci (spotrebiteľský charakter právneho vzťahu založeného zmluvou o úvere ani odvolateľ nenamietal) a rozhodovacia prax súdov už ustálila, že v danom type exekučných konaní, neplatí lehota 15 dní pre vydanie poverenia.

Zákon č. 514/2003 Z.z. pre naplnenie zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup vyžaduje kumulatívne splnenie troch zákonných podmienok: 1/ existenciu nesprávneho úradného postupu, 2/ existenciu škody, 3/ príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a existenciou škody. Všetky tieto tri podmienky zákona musia byť splnené kumulatívne, stačí ak nie je splnená jedna podmienka, už nie je naplnená zodpovednosť štátu z pohľadu ustanovení Z.č. 514/2003 Z.z. V súdnej veci nesprávny úradný postup preukázaný nebol, z tohto dôvodu skúmanie akýchkoľvek ďalších otázok súvisiacich s otázkou škody, príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom je právne bezvýznamné. Preto sú neopodstatnené odvolacie argumenty odvolateľa viažuce sa či už k namietanému nesprávnemu úradnému postupom, či už k výške škody, k príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom a akékoľvek argumentácie viažuce sa k tzv. tvrdenej nemajetkovej ujme. Odvolací súd osobitne zvyrazňuje, že v namietanom exekučnom konaní pohľadávka oprávneného (navrhovateľa) bola v celom rozsahu uspokojená, svedčí o tom aj vrátenie poverenia i oznámenie súdneho exekútora, že exekúcia bola ukončená vymožením pohľadávky oprávneného v celom rozsahu.

Odvolacie námietky procesného charakteru, hodnotí krajský súd tiež za nedôvodné.

Otázku vylúčenia/nevylúčenia sudcov riešil Krajský súd v Žiline v uznesení 9NcC/323/2013-18 zo dňa 21.3.2013 tak, že vylúčil jedine sudcu okresného súdu Mgr. Richarda Golisa z prejednávania a rozhodovania veci. Ostatných sudcov z prejednávania a rozhodovania veci krajský súd nevylúčil. Z toho je zrejmé, že neexistuje rozhodnutie, ktorým by zákonná sudkyňa JUDr. Anna Hozáková, ktorá meritorne rozsudok vo veci vydala, mala byť vylúčená, resp. by bola vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci. Neexistuje ani ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu žiadne rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorým by bolo konštatované, že rozhodnutím Krajského súdu v Žiline 9NcC/323/2013-18 zo dňa 21.3.2013 bol porušený zákon. Uznesenie Krajského súdu v Žiline 9NcC/323/2013-18 zo dňa 21.3.2013 okresný súd navrhovateľovi doručil dňa 10.1.2014 (právnemu zástupcovi navrhovateľa). Preto procesný návrh navrhovateľa na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu, že mu súd nedoručil rozhodnutie krajského súdu o vylúčení/nevylúčení sudcov Okresného súdu Čadca, - účelovo sleduje odročenie meritórneho pojednávania. Podľa názoru krajského súdu boli v súdnej veci splnené všetky podmienky, aby súd na meritórnom pojednávaní dňa 28.1.2014 vec postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa prejednal. Navrhovateľovi súd vytvoril aj procesný priestor na to, aby priamo na pojednávaní argumentoval, navrhol, predkladal dôkazy, vyjadril sa k vykonaným dôkazom, navrhovateľ však bezdôvodnou neúčasťou na pojednávaní o takúto možnosť sa obral sám.

Je zavádzajúci odvolací argument namietajúci postup, že okresný súd nemohol meritórny rozsudok vydať z dôvodu, že v meritórnom rozsudku rozhodoval aj o procesnom návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal prerušenia konania. Okresný súd v odvolaní napadnutom meritórnom rozsudku nerozhodoval o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, nemal ani dôvod pretože navrhovateľ procesný návrh na prerušenie konania súdu nepredložil.

V súvisiacom výroku o náhrade trov konania rozhodnutie okresného súdu má oporu v § 142 ods.1 O.s.p.

Krajský súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní úspešným účastníkom bol odporca, mal by právo na náhradu trov od neúspešnej procesnej strany - navrhovateľa. Odporca si trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplývalo, žeby mu boli vznikli v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa nejaké trovy.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e .**